

“தயவு செய்து கணவனே கண்கண்ட தயவுமென்று உங்கள் மகள்களுக்குக் கற்றுக் கொடுக்காதீர்கள். சிறுமிகளை வளர்ப்பதற்கு நீங்கள் அளவாகத்திகமாக வளர்த்துக் கொடுக்கிறீர்கள் என்றால், அவர்களைப் பிறப்பதற்கு அனுமதிக்காதீர்கள். அப்போதுதான் பல சிறுமிகள் கொல்லப்படுவதற்குப் பதில் ஓரயோரோடு பணம் மட்டும் இறந்து போவான்!”

என்று நீண்ட நெடிய பணம் வாழ்வின் அவலத்தை நான்கு வரியில் சொல்கிறார் ஷக் லா. ஷக் லாவின் கதை என்ன?

அவரது சகோதரி வகிதா ஒரு மருத்துவர். அவளும், அவளது மனைவியும் மகள்களும் கணவனால் அமிலம் ஊற்றிக் கொல்லப்பட்டார்கள். வகிதாவின் குற்றம் என்ன? ஆண் வாரிசுக்குப் பதிலாகத் தொடர்ந்து மனைவியைப் பழித்ததைப்பற்றிப் பற்றிக் கொடுத்தும், அது குறித்து அபிப்பிராயம் அளித்துச் சண்டையிடும் கணவனைச் சகித்துக் கொண்டு அவனோடு வாழ்ந்ததும் தான் அவளது குற்றங்கள்.

மருத்துவராகப் பணியாற்றும் ஒரு மலேத்தா இசுலாமியப் பண்ணைக்கே இக்கதி என்றால் ஏழை எளிய பணிகளின் நிலை? அமிலம் ஊற்றிக் கொல்லப்படுவதும் குதறப்படுவதும் வடஇந்திய - பாகிஸ்தான் - வங்கதேச இசுலாமியப் பணிகளுக்கு விதிக்கப்பட்ட தண்டனையாக இருக்கும்போது, ‘இந்து’ப் பணிகளுக்கோ ஸ்டீவ் வட்டித்து எரிக் கப்படுவது என்று வறியுபுகிறது. உலகை உய்விக்க வந்தது தன் மதம் தான் என்று மார்த்தட்டும் இராமத அபிப்பிராயவாதிகளும், பணிகளை ஆசிட் ஊற்றியோ - மண்ணெண்ணெய் ஊற்றியோ ‘அழகு’ பார்ப்பதில் மட்டும் ஒன்றுபடுகிறார்கள். பண்ணைத்திற்கு எதிராக ஆண்களும் கடவுள்களும் இணைந்து அமைத்த கட்டிடணியில் மதம் ஒரு பொருட்டல்ல.

உத்திரப் பிரதேச மாநிலப் பணிகளின் வாழ்க்கையில் வன்முறை எப்படிப் பிரிக்க முடியாதபடி ஒன்றியிருக்கிறது என்பதை அரசு நடத்திய ‘மக்கள் நீதிமன்றத்தில்’ விளக்கிய பணிகளின் கதைகளை வைத்து ‘தி இந்த’ பத்திரிகையில் கல்பனா சர்மா என்பவர் எழுதியிருக்கிறார். அதிலொன்றானது முன்னர் கண்ட ஷக் லாவின் கதை. இந்தியாவின் பெரிய மாநிலமான உ.பி. பரப்பளவில் மட்டும்ல்ல, மத்திய அரசின் தலைமையைத் தீர்மானிக்கின்ற மாநிலமாகவும் இருக்கிறது. இன்னொரு புறம் வறுமையை, எழுத்தறிவின்மை, இந்து மதவெறி, பணிகள் மீதான வன்முறை, சுகாதாரக் கேடு இவற்றிலும் முன்னணியில் இருக்கிறது. இத்தகைய பின்தங்கிய இந்தி பசேம் மாநிலங்களில் தான் பாரதீய ஜனதா கட்சி பலமாக வளர்ந்துள்ளது என்பதும் மறைபட்டியலின் விளைவாகத் தான். இந்தியாவில் வரதட்சணைக் கொடுமையினால் கொல்லப்படும் பணிகளில் மனைவியோடு பங்கு உ.பி.மாநிலப் பணிகளாக

இரக்சுக் கிண்த்நர் ஂன்த் உண்த்மகை கௌடர மூகத்தயைம் இந்தியப்த் பண்களின் சராசரி அவலநிலையையையும் தளிவாக ஂடுத்தூக் காட்டுகிறதூ.

அரசு நிறுவனங்கள் - தன்னார்வ அமைப்புகள் நடத்திய இம்மக்கள் நீ திமன்தத்தில் கலந்தூ கௌண்ட (முன்னாள்) கூடியரசுத் தலைவர் நாராயணன் 'பண்களின் உரிமகையும் மனித உரிமகைள்தான்' ஂன்த் 'அரிய' உண்த்மகைக் கண்ட்டுத்துப் பசினார்; 'நள்ளிரவில் நகையணிந்தூ பயமின்றி நடமாடும் நிலை வந்தால் தான் பண்களூக் கூச் சூதந்திரம் கிடதைத்தாகக் கரூத் மூடியும்; 'ஂன்த் மற்றொரு அரிய தத்துவத்துக் கூச் சௌந்தக் காரரான காந்தியின் சூவரௌட்டியயையும் வளியிட்டார். நள்ளிரவிலூ, பகலிலூ பௌடூவதற்கூ நகை வணைடூமே, அந்த நகை இல்லாததால் நடந்த கௌடூமகைளை வந்திருந்த பண்கள் விளக்கினார்கள். மற்றபடி 'மகாத்மா'வின் கனவன ஜயூ - சசி வகையறாக் கள் மட்டும் நள்ளிரவில் நகை பௌட்டூ பவனி வந்தூ வளர்ப்பூ மகன் திருமணம் மூலம் நிறைவறேறியிருக்கிறார்கள் ஂன்த்நால் அவரதூ ஆன்மா சாந்தியடையலாம்.

ஆணாதிக்கக் கௌடூமகைளை தனதூ மதத்திலும், தனதூ அணிகளிடமும் வதைத்திருக்கூம் மாநில பா.ஜ.க. அமைச்சர் - தலைவர்களும் இந்நிகழ்ச்சியில் கலந்தூ கௌண்டார்கள். இக்கௌடூமகைளை நரேடியாகச் சய்தும், 'சட்டப்படி' ஆதரித்தும் சயல்படூகின்ற மாநிலப் பௌலீ சூம் அங்கே வடிகை பார்த்தூக் கௌண்டிருந்ததூ. இறுதியில் வந்திருந்த பண்கள் தமதூ உள்ளக் கூமூறல்களைக் கௌட்டியதூ மட்டூமே இந்நிகழ்ச்சியின் ஓரூ பலன்.

உ.பி.மாநிலத்தின் பல பகூதிகளிலிருந்தும் வந்திருந்த பண்கள் கூடும் பவன்மூறன, சாதி வன்மூறன, அரசு - பௌலீ சூ வன்மூறன ஂன விதவிதமான கௌடூமகைளைச் சௌன்னார்கள். சித்திரக்கௌட் மாவட்டத்திலிருந்தூ வந்த 19 வயதூ கிஸ்மாத்தூன் பானூ கஹூகிறார்:

"ஏழூ வருடங்ககூக் கூ முன்பூ மணமூடிக் கப்பட்டன. ஂனதூ கணவன் மௌட்டார் சகைக் கிள் வாங்குவற்காகப் பத்தாயிரம் ரூபாயை வரதட்சணையாகக் கடேடூ நச்சரித்தான்; தௌடர்ந்தூ அடித்துக் கௌண்டூமிருந்தான். இதன ஂனதூ கிராம மக்களிடமும், பௌலீ சிடமும் தரிவித்தன. எவரூம் காதூ கௌடூத்துக் கடேப்தாக இல்லன. ஆனால் கணவனூடன் சரேந்தூ வாழ்வணைடூம் ஂனப்தன மட்டும் வலியூறுத்தினார்கள். அப்படி ஓவ்வொரு மூறையூம் திரும்பியபௌதூம் அடிப்ப்தன மட்டும் அவன் நிறுத்தவில்லை. இப்பௌதூ ஂன் உடல் நலத்தயைம் இழந்தூவிட்டன. ஆயினும் வயதான ஂன் தாயையூம், மூன்று வயதூக் கூழந்தயையையூம் காப்பாற்ற வலை சய்ய வணைடூம். ஂனதூ கணவனூம் அவனதூ கூடும் பத்தாரூம் தௌடர்ந்தூ மிரட்டிக் கௌண்டிருக்கிறார்கள்."

ஒரு தாய், தனது 11 வயது மகளை கற்பழித்துக் கொலை செய்யப்பட்ட பிணமாகப் பார்த்தது, 68 வயதுப் பெண்மணியை 27 வயது இளைஞன் கற்பழித்தது இப்பிச்சில் உண்மைகள் பார்வையாளர்களை அதிர்ச்சியடைய வைத்தன. இப்பெண்களில் பலர் ஏழை – எளிய – தாழ்த்தப்பட்ட சாதிகளைச் சார்ந்தவர்களாக இருக்கின்றனர். அதேசமயம் நகரப்புறத்தைச் சேர்ந்த நடுத்தர வர்க்கப் பெண்களும் நிம்மதியாக வாழ்கின்றனர் என்பதில்லை.

லக்னோவைச் சேர்ந்த தீப்திகா கல்லூரிப் படிப்பு முடித்து கணினி ஆசிரியையாகப் பணி புரிபவள். பெற்றோரால் சதீஷ் என்ற அறிவியல் ஆராய்ச்சியாளனுக்கு மணம் முடித்துக் கொடுக்கப்பட்டாள். "மணமான முதல் நாளிலிருந்தே எனது கணவனும், அவனது பெற்றோர்களும் வரதட்சணை கேட்டு நச்சுரித்தும் பின்னர் அடித்துத் துன்புறுத்தவும் செய்தார்கள். மலேயம் எனது கணவனுக்கு இரண்டாவது திருமணம் செய்யப் போவதாகவும் மிரட்டினார்கள்" என்று தன் மணவாழ்க்கையை ஆயுள் தண்டனையாகத் தொடங்கியதை நினவை கபூர்கிறாள் தீப்தி. இறுதியில் அவளது கணவன் ஏதோ கருத்தரங்கம் ஒன்றிற்குச் சேர்ந்திருந்த போது வீட்டை விட்டுத் துரத்தப்பட்டாள். இந்த அதிர்ச்சியிலிருந்து மீள்வதற்கு முன் அவளைத் தடீ விவாகரத்து வழக்கு வந்தது. பின்னர் மகளிர் அமைப்பு ஒன்றின் உதவியுடன் எதிர் வழக்குப் போட்ட தீப்திக்கு கடந்த 6 மாதமாக முடிவோ, இல்லா அமையையோ கிடைத்து விடவில்லை.

நிகழ்ச்சிக்கு வந்திருந்த கிராமப்புற தலித் பெண்கள், நகரப்புற நடுத்தரவர்க்கப் பெண்கள் அனைவரும் அரசு – அதிகார வர்க்கம் – போலீசுத் துறைகள் சாதி – பண பலத்தின் முன் மண்பியிட்டு தமது அவலங்களைப் பாராமுகத்துடன் நடப்பது குறித்து விளக்கினார்கள். ஏதோ ஒரு மகளிர் அமைப்பின் தொடர்பினால் இங்கு வந்த பெண்களின் எண்ணிக்கை நூற்றுக்கணக்கில் இருக்கும் போது வெளியுலகம் அறியாத பெண்களின் எண்ணிக்கை பல ஆயிரம் இருக்கும். 1998-ஆம் ஆண்டின் அதிகாரப்பூர்வ பள்ளி விவரப்படி உ.பி.மாநிலத்தின் பெண்கள் மீதான வன்முறை 17,497 ஆகும். எனில் பதிவு செய்யப்படாத புகார்களின் எண்ணிக்கை எத்தனை இலட்சமிற்கும்? இந்த எண்ணிக்கையுங்கூட வறோ இந்திய மாநிலங்களின் கணக்கைவிட மிக அதிகம். இந்தியாவின் பெரிய மாநிலத்தின் பெண்களின் வாழ்க்கை இப்படித்தான் இருக்கிறது.

இந்த அதிகாரப்பூர்வ வழக்குகளில் பாதி கற்பழிப்பு வழக்குகளாகவும் அதில் பாதி ஆதாரமில்லையென மீட்படபடுவதாகவும் இருப்பது நடமாற்றை உண்மை. பெண்களுக்கு நியாயம் கிடைப்பதற்குச் சட்டம் ஒரு தடையாக இருக்கக் கூடாது என்பதற்காகவோ கற்பழிப்பு – வீட்டு வன்முறை – அலுவலகப் பாலியல் வன்முறை குறித்த குற்றவியல் சட்டங்களில் ஏராளமான திருத்தங்களும், புதிய சட்டங்களும் கொண்டு வந்தார்கள். ஆயினும் என்ன, வரதட்சணைக் காக எரிக் கப்படுவதும் 'மலே' சாதி வெறியர்களால் கற்பழிக் கப்படுவதும், காமவெறிக் கிரிமினல்களால் கற்பழித்துக் கொலை

Written by தமிழ்நாடு

Wednesday, 15 August 2012 12:46 -

செய்யப்படுவதும் அதிகரித்தே வருகிறது. பதிவு செய்யப்படும் வழக்குகளிலும் பெரும்பாலானோர் விடுவிக் கப்படுகிறார்கள்.

‘பவந்தர்’ எனும் இந்தித் திரைப்படத்தில் கதாநாயகர் சோனம் காபூர் பன்வாரி தவே, இராஜஸ்தான் மாநிலத்தில் ‘மலே’ சாதியினரை எதிர்த்து நின்று அதனால் கற்பழிக்கப்பட்ட, நீதிமன்றத்திலும் நியாயம் கிடைக்காத ஒரு அப்பாவிப் பெண். ‘பண்டிட் குயின்’ திரைப்படக் கதாநாயகர் சோனம் காபூர் பன்வாரி தவே பாராளுமன்றம் வரை சென்றும் விடுதலை கிடைக்காமல் கொலை செய்யப்பட்ட மற்றொரு பெண். ரவூபிகள் – போதனை – சிறை அதிகாரிகளால் மனநிலை சிதையுமளவு கடுமையான துன்பம் தாழ்த்தின ரீட்டாவாக்கு 5 லட்சத்தைக் கொடுத்துவிட்டார்கள் என்பதைத் தவிர பன்வாரி தவேக்கு நேர்ந்தது இவருக்கும் நேரிடும்.

இப்படிப் பெண்கள் மீதான வன்முறையின் புள்ளி விவரம் சலிப்பீட்டும் ஒரு சடங்காக மாறிவிட்டது. அவர்களின் அவலங்களைப் பாவுணர்வகைக் கிளப்பும் பரபரப்பான புத்திரிக்கைச் செய்திகளாக மாற்றிவிட்டார்கள். உழைப்பைச் செலுத்தும் பெண்களை வீட்டு வாழ்க்கையில் கட்ட சரிசமமாக மதிக்காமல் அடிமைகளாக நடத்தும் நாட்டில் அவர்களின் விடுதலையும் எளிதில் கிடைத்துவிடாது. அரசியல் – சமூக – பொது வாழ்க்கையில் அதிகம் பங்கேற்பதும், பொருட்பதும் தான் விடுதலைக்கான தொடக்கமாக இருக்கும். அப்போதும் கட்ட அரசு நடத்தும் ‘மக்கள் நீதிமன்றத்தில்’ துயரங்களைப் பகிர்ந்து கொள்வது என்பதைத் தாண்டிச் செல்வது கடினம்.

அதற்கு உ.பி. மாநிலத்தின் அருகிலிருக்கும் பீகார் மாநிலத்திற்குச் செல்ல வேண்டும். தற்குப் பீகாரிலும் ஜாக்கண்ட் மாநிலத்திலும் வலுவாக இருக்கும் மாவோயிசு கம்யூனிச மையம் (M.C.C) (இன்று மாவோயிசுக் கட்சி) என்ற நக்சல்பாரிப் புரட்சியாளர்களால் கிராமங்கள் தோறும் உண்மையான மக்கள் நீதிமன்றம் நடத்தப்படுகிறது. சாதி – வர்க்க – பாலியல் கொடும்படைகளை எதிர்த்துள்ளும் பெண்களுக்கு அங்கே உடனுக்குடன் நீதி கிடைக்கின்றது. குற்றவாளிகளுக்கான தண்டனையும் மக்களால் உடன் நிறைவேற்றப்படுகிறது. ஒப்பீட்டளவில் இப்பகுதிகளில் பெண்கள் மீதான வன்முறை ஏனைய மாநிலங்களைவிடக் குறைவு. நிலவாகின்ற சமூகக் கொடும்படைகளிலிருந்து விடுபடத் துடிக்கும் ஒரு பெண்ணுக்கு இதனைவிடத் தனிவான வழி வறே ஏதும் இருக்கிறதா?

புதிய கலாச்சாரம், ஜனவரி 2002.